

VAN ALLES WAT . . .

Inderdaad Pucka,

Het herstel van het koningschap voor Israël waarnaar de apostelen vroegen, ligt in handen van God. Jezus weet die tijd niet, de tijd van zijn terugkomst, maar slechts de Alwetende God van Israël (1 Sam. 2:3b).

Joh. 1:50 Jezus is als Zoon van God koning van Israël.

Hand. 16:6-8, er moest en moet gepredikt worden om Israël en alle overige volken tot God en Jezus te brengen waardoor zij naast de gelovigen uit Israël (ook) zaad van Abraham worden;

Gal. 3:6-9; 3:26-29 alle gelovigen, of ze nou uit Israël zijn of uit de overige volken, zijn zaad van Abraham.

Op. 7 geheel, waarin m.i. naar voren komt dat het naar m.i. symbolische getal van 144.000 die uit Israëls stammen, samen met een grote schare uit de overige volken het ontelbare zaad van Abraham vormen.

Wat ontvangen zij? Niet slechts "het beloofde land" in het Midden-Oosten, maar het koningschap wat door God voor hen bereidt is sedert de grondlegging der mensenwereld volgens Jezus in Mat. 25:34. Voor de duidelijkheid ook Rom. 4:9-17.

M.i. zo duidelijk in de Schrift uiteen gezet als maar mogelijk is.

Voor wat het waard is..... Ieder zijn mening.

Groetjes,
Elle

Het koningschap waar Mat. 25:34 en b.v. Mat. 13:43 over spreken, naast b.v. Rom. 5:17b, hebben te maken met hetgeen door Adam en Eva verloren is, nl, de heerschappij over de schepping op aarde, zoals ook in Gen. 1:26, maar dan in nog betere omstandigheden dan met hun tweeën. Zoals Rom. 5:17 in min of meer een bijzin een belangrijke zaak aantikt, nl. "regeren in het leven". De SV en de NWvertaling, zeggen het o.a. op deze manier.

Doordat er onsterfelijkheid, onvergankelijkheid en onverwelkelijkheid wordt gegeven, anders gezegd het leven zoals God en Jezus nu leven wat kwaliteit betreft, is de situatie veel hoger, beter en meer dan dat van Adam en Eva in hun volmaakte staat

VAN ALLES WAT . . .

In Op. 5:9-10 staat daar ook iets over, nl. dat de gelovigen als koninklijke priesterschap op aarde zijn en leven a.h.w. in "de tempel van God" de nieuwe hemel en nieuwe aarde, anders gezegd het nieuwe Jeruzalem met een hemels karakter waar in Op. 22:5 wordt gezegd, dat de gelovigen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden.

Ze heersen over de schepping op aarde, niet over mensen, want men heeft allemaal hetzelfde, nl. dat koningschap wat sedert de grondlegging der mensenwereld met het verwekken door Adam en Eva van kinderen een aanvang nam. Grondlegging heeft de betekenis van het uitstorten van zaad in het griekse woord katabole waardoor er een fundament ontstaat waarop verder gebouwd werd in het begin wat kinderen voortbrengen betreft waaruit de wereldwijde mensheid verder is ontstaan.

Ik hoop dat ik mij duidelijk heb uitgedrukt in hoe ik het zie, zonder daarbij een ander een andere mening te willen ontzeggen. Ik heb slechts mijn eigen mening geprobeerd te onderbouwen.

Voor wat het waard is.....

Groeten,
Elle.

Ik las vandaag over het feit dat God lankmoedig is jegens ons omdat hij niet wil dat sommigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen (2 Pet. 3:9).

In 1 Joh. 2:2 staat dat Jezus niet alleen een verzoening is voor onze zonden, maar ook voor die der gehele wereld.

In Joh. 3:16 zien we dan dat God de mensenwereld zo zeer lief heeft dat hij zijn eniggeboren zoon heeft gegeven voor of ten behoeve van die mensenwereld, opdat een ieder die in hem (Jezus) gelooft, niet verloren zou gaan, maar eeuwig leven zou hebben.

Deze naar mijn mening mooie duidelijke teksten voeg ik toe 😊.

Groetjes,
Elle

VAN ALLES WAT . . .

Dag Pucka,

Ik geloof ook dat Jezus' dood én opstanding genoeg was en is om de gehele mensheid te redden net als Adams zonde de dood over de gehele mensheid bracht. Daarom wordt er m.i. door Paulus ook gezegd dat Jezus' offer een 'anti-lutron', een losprijs die tegenover deze door Adam veroorzaakte dood staat, en **deze** dood uitwist (1 Tim. 2:6).

Zoals een anti-christ tegenover Christus of in de plaats van Christus staat, zo staat de overeenkomstige losprijs tegenover of is in de plaats van de dood van de mensheid gekomen of door de dood getroffen is ten gevolge van de zonde van Adam.

De dood en de hades en de zee geven op de oordeelsdag immers ook allen hun doden op (Op. 20:13). Zij kunnen ze niet langer vasthouden als Jezus' stem weerklinkt op het uur of in de tijdsperiode dat ze Jezus' stem horen en opstaan vanuit de dood, de hades en de zee door de kracht van Jezus' stem (Joh. 5:27-29).

Er is echter ook verschillende keren de uitdrukking "opstaan *uit* de doden", waarbij men wel opstaat uit de dood, hades en de zee, maar eerder dan anderen. Dit betekent "opstaan van tussen de doden uit" en is daarmee een opstanding zoals Jezus die onderging (1 Kor. 15:20). Paulus spreekt over zichzelf in Filip. 3:8-11 in de eerste plaats over het geloof **VAN** Christus [brontekst] wat hem tot voordeel strekt. Paulus heeft Christus' offer aanvaard, waardoor hij geloof toonde **IN** Christus.

Jezus stond ook op "van tussen de doden uit" of "bij de doden vandaan". Dat wijst er op dat er op dat moment nog doden bleven liggen die op een later moment zouden opstaan, maar het bewijst ook dat alle doden wél binnen de oordeelsperiode, anders genoemd "de laatste dag" of "oordeelsdag" zullen opstaan (o.a. Joh. 6:40, 52-57; 12:48).

Paulus zegt dat in 1 Kor. 15:20-23. De man in de video zegt dat ook, nl. dat er een "rangorde" van opstanding is, anders gezegd dat er tijd zat tussen de opstanding van Jezus en de opstanding van hen "die van Christus zijn bij zijn komst (parousia, lichamelijke en zichtbare komst en aanwezigheid)".

Dat is met andere woorden gezegd "de eerste opstanding", nog anders gezegd "de opstanding van de rechtvaardigen" (Op. 20:4, 5b en 6; Lukas 14:14).

Op. 20:5a is waarschijnlijk een invoeging, zegt een gerespecteerde geleerde in een commentaar op deze tekst 5a "de overigen der doden werden niet weder levend voordat de duizend jaren voleindigd waren". De martelaren staan op in de eerste opstanding, maar de rest der gelovigen ook, al worden deze hier niet genoemd, maar wel genoemd in Op. 2:26-27; 3:21; Mat. 19:28; Lukas 22:28-30; 1 Kor. 6:2-3, en wel om plaats te nemen op de tronen die in Op. 20:4 worden beschreven als zijnde oordeelstronen.

VAN ALLES WAT . . .

Over degenen die deel hebben aan deze eerste opstanding, die der rechtvaardigen dus, heeft de "tweede dood" geen macht of autoriteit, in tegendeel. Van hen wordt gezegd in Op. 20:6: "Zalig (gelukkig) en heilig (afgezonderd) is hij die deel heeft aan de eerste opstanding, over hen heeft de tweede dood geen macht (autoriteit), maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem (Christus) als koningen heersen, die duizend jaren."

Met andere woorden, over de rest der mensheid die opstaat door de uitwerking van het overeenkomstige loskoopoffer, heeft de tweede dood wél macht (autoriteit). Vandaar ook dat er een boek des levens is waarin sedert het begin der mensheid de namen staan geschreven in de loop der tijd, waarvan in Op. 20:15 wordt gezegd dat als men niet in dat boek des levens ` (van het Lam, Op. 13:8) staat, men geworpen wordt in de poel des vuurs.

Kort gezegd, er is een opstanding van rechtvaardigen en van onrechtvaardigen. De rechtvaardigen staan in het boek des levens, maar de onrechtvaardigen niet. Over deze onrechtvaardigen heeft de tweede dood macht/autoriteit.

Maar ik kan het mis hebben, dus voor wat het waard is.....

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Jezus was eerst naar de verloren schapen van Israël gezonden (Mat. 15:24) en zond ook zijn apostelen eerst tot deze verloren schapen van het huis Israëls (Mat. 10:1-8). Zij namen de boodschap van God via Jezus niet massaal aan, doch slechts een gedeelte, een rest, zoals al door Jesaja geprofeteerd was in Jes. 10:20-23).

Het was Gods bedoeling dat zijn volk de boodschap het eerst zou horen. Daar hadden ze recht op als volk.

Maar God had nog meer in petto. Ook de overige volken moesten de boodschap horen, waartoe Jezus dan na zijn opstanding dan ook de opdracht of het bevel gaf (Mat. 28:18-20).

De aandacht van God werd min of meer verlegd van Israël naar de volken, iets waar het volk Israël van gruwde, omdat de heidenen honden waren, onreinen. Israël had gedurende de tijd dat zij onder de wet stonden de opdracht om als een Licht voor de volken te zijn, maar waren dat eigenlijk niet geweest.

VAN ALLES WAT . . .

Van de eerste plaats gingen zij naar de laatste plaats als volk, maar een rest werd gelovig en men kon als Israëliet altijd nog tot geloof komen en teruggeënt worden op de gekweekte olijfboom (Rom. heel hoofdstuk 11). Daar was geen wal tegenop geworpen, en te zelfder tijd ging Gods aandacht vervolgens naar de heidenen zodat ook zij de boodschap van verzoening door berouw en bekering konden aannemen (Hand. 17:22-34, vooral vers 30 en 31).

Israël ging van plaats één naar plaats twee, en de heidenen werden de eersten. Samen werden de twee groepen gelovigen door God dan gebruikt om de vervallen hut van David op te bouwen (Hand. 15:12-18; Efeze heel hoofdstuk 2).

Dat was Gods bedoeling ook met het verbond met Abraham waarin niet slechts Israël zou worden gezegend, maar alle volken. Ieder mens werd erbij betrokken doordat men zegen ontving en ontvangt van Abrahams Zaad, Jezus Christus de Zoon van God door zijn dood en opstanding en de toewending tot dat Zaad (Gal. heel hoofdstuk 3).

Groetjes,
Elle
